

6. Корольова Л. М. До проблеми розвитку креативності. *Педагогіка та психологія: традиції та інновації*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (15–16 бер. 2013 р.). Львів, 2013. С. 20–22.

7. Корольова Л. М. Дослідження рівня сформованості креативних здібностей у молодших школярів. *Основні напрями розвитку педагогічної науки*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (21–23 жовт. 2016 р.). Херсон: Гельветика, 2016. С. 43–45.

8. Платонов К. О. Теоретико-концептуальні підходи до проблеми обдарованості й креативності. *Обдарована особистість: пошук, розвиток, допомога*. Київ, 1998. С. 19–26.

Фещук Альона Віталіївна,
здобувач другого (магістерського) рівня
спеціальності 022 Дизайн;
Колесник Наталія Євгенівна,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри образотворчого мистецтва та дизайну
(Житомирський державний університет імені Івана Франка)

МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ДИЗАЙНЕРСЬКОГО МИСЛЕННЯ НА ЗАНЯТТЯХ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

Актуальність дослідження. В наш час коли прогресує сфера технологій, майбутнє саме за професією дизайнера. Зараз є безліч напрямків в сфері дизайну, від створення реклами та логотипів до створення дизайну інтер'єру та дизайну одягу. Але всі ці напрямки об'єднує те, що для створення будь чого треба мати розвинене дизайнерське мислення. Дизайн-мислення – це орієнтоване на людину інноваційне проектування, засноване на інструментах, які застосовуються дизайнерами в професійній діяльності. Воно реалізується з метою інтегрування потреб людей, бізнесу і технологічних можливостей. Дизайнерське мислення являє собою суміш логіки, потужного уяви, систематичних міркувань і інтуїції, щоб представити на обговорення ідеї, які обіцяють вирішити проблеми студентів з бажаними результатами.

Ідею дизайнерського мислення вперше сформулював Герберт Саймон в 1969 році в книзі «Науки об искусственном» (The Sciences of the Artificial). Пізніше ідею розвинули вчені Стенфордського університету і заснували Стенфордський інститут дизайну, який просуває ідею дизайнерського мислення. Також дизайнерське мислення розглядали такі фахівці як Т. Браун, О.И. Генисаретский, В.М. Гогуева, Н.В. Дерев'янка, А.А. Деркач, И.С. Каримова, В.Ю. Медведев, В. Папанек, О.А.Фурса, О.В. Чернышов. Психологічну сторону мислення розглядали А.В. Карпов, Б.Ф. Ломов, А.Г. Маклаков, С.Л. Рубинштейн, Г.П. Щедровицкий. Педагогічні умови В.В. Краевский, И.Я. Лернер, А.В. Хуторской.

Розглянемо існуючий досвід професійної підготовки майбутніх дизайнерів у контексті забезпечення формування їх дизайнерського мислення.

Головними принципами професійної підготовки американських дизайнерів є такі: 1) взаємозв'язок дизайну із соціологічними, психологічними аспектами життя та екологією оточення; 2) дизайнерське проектування як окремих предметів, так і навколишнього середовища в колективній діяльності, міждисциплінарними колективами; 3) міждисциплінарний колектив має включати також як споживачів, так і тих, хто виготовлює речі, розроблені дизайнерами; 4) біологія, біоніка та пов'язані з ними сфери діяльності надають дизайнерам нове, ефективне розуміння проблем; дизайнери мають знати та вміти знаходити аналогії за допомогою біологічного прототипу та системи дизайнерського підходу, що виходить з таких галузей як етологія, антропологія та морфологія.

Уперше проблеми викладання основ дизайну як такі, що мають самостійного значення, були актуалізовані саме у Великобританії при обговоренні підсумків Першої Всесвітньої промислової виставки (1851 рік, Лондон). Саме тоді були висунуті конкретні пропозиції щодо реформування системи освіти в художніх школах з ідеєю про спеціалізацію за основними видами дизайнерської діяльності після перших вступних курсів; відкрилася Школа дизайну, яка після реорганізації стала провідним у світі навчальним закладом в галузі дизайну – Королівський коледж мистецтв. Випускниками коледжу видавались спеціальні дипломи дизайнерів, в яких зазначалось про здатність до самостійної творчості в галузі живопису, моделювання, прикладної графіки та індустріального дизайну.

Основними тенденціями розвитку дизайн-освіти дослідниками визначені: виокремлення дизайну як самостійної професії; приведення стандартів професійної підготовки дизайнерів до європейських вимог; покращення навчально-методичного забезпечення підготовки фахівців з дизайну; розширення спеціалізацій; невідповідність організаційного та кадрового забезпечення та незадовільне фінансування підготовки фахівців з дизайну.

Зауважимо, що головними фаховими компетенціями, які здобувають студенти спеціальності «Дизайн» визначені:

1. Здатність володіти фаховою термінологією, теорією і методикою дизайну.
2. Здатність володіти практичними навичками з проектування та технологій виготовлення об'єктів дизайну.
3. Здатність використовувати базові знання з композиційної побудови об'єктів дизайну (площинна, об'ємна, глибинно-просторова структури).
4. Здатність використовувати базові навички проектної графіки.
5. Здатність застосовувати методику проектування одиничних, комплексних, багатофункціональних об'єктів дизайну.

6. Здатність впроваджувати базові знання з історії мистецтва і дизайну та специфіки його розвитку за професійним спрямуванням у художньо-проектну діяльність.

7. Здатність володіти різними техніками та технологіями роботи у відповідних матеріалах.

8. Здатність володіти навичками використання сучасних програм із комп'ютерної графіки для створення об'єктів дизайну.

9. Здатність володіти засобами та прийомами формоутворення, макетування і моделювання об'єктів дизайну.

10. Здатність володіти знаннями з кольорознавства для створення колористичного вирішення майбутнього дизайнерського об'єкта.

11. Здатність володіти методами зображення об'єктів навколишнього середовища, зокрема постаті людини, засобами рисунка і живопису.

12. Здатність застосовувати знання з ергономіки та художнього конструювання.

13. Здатність володіти знаннями й уміннями, спрямованими на досягнення успіху в професійній кар'єрі; вміти розробляти візуальні презентації, портфоліо власних творів.

Отже, стрімкий розвиток науки і техніки, виробництва та, відповідно, світового ринку зумовлює актуалізацію потреби у фахівцях з дизайну, який охоплює усі сфери життєдіяльності людини. Це, у свою чергу, загострює проблему якісної професійної підготовки майбутніх дизайнерів у системі вищої освіти, а також створення умов для їх неперервного професійного розвитку.

Професійна діяльність дизайнера за усіма своїми змістовими та процесуальними характеристиками є найскладнішою сферою людської діяльності, що вимагає пошуку нових підходів до професійної підготовки майбутніх фахівців, нових форм і методів навчання, зорієнтованих не на сьогоденні стандарти, а на потреби і вимоги майбутнього.

Список використаної літератури та джерел

1. Брюханова Г.В. Тенденції професійної підготовки фахівців друкованої продукції в Україні у період після 2000 року / Г.В. Брюханова // Педагогічний процес: теорія і практика: зб.наук. пр. – К.: «ВП Едельвейс», 2015. – Вип. 5– 6. – С. 12–16.
2. Випускники українських ВНЗ очима роботодавців [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
http://www.yourcompass.org/docs/Employees%20on%20University_Graduates.pdf
3. Дерев'янку Н.В. Складові професійного мислення дизайнерів / Н.В. Дерев'янку // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах : зб. наук. пр. / [редкол. : Т.І.Сущенко та ін.]. – Запоріжжя, 2009. – Вип. 3 (56). – С. 193-198.
4. Фещук А. В., Колесник Н. Є. Формування у студентів творчих умінь засобами веб-дизайну // Майстерність комунікації у мистецькій і професійній освіті: збірник наукових праць / за заг. редакцією Н.Є. Колесник, О.М. Піддубної, О.М. Марущак. – Житомир: ФО-П «Н.М. Левковець», 2020. – У 2-х ч. – Ч. I. –С. 92 – 94.